

Een reis door het zoute verleden van Twente

Op tweede pinksterdag maandag 28 mei maakten we met IntervOcaal en onze Poolse gasten van het koor Lutnia een reis met de zoutexpres van Museum Buurtspoorweg. Bij het betreden van het perron, nam ik voor mijn gevoel een stap in het verleden. Werkelijk de hele omgeving ademde de authentieke sfeer van de jaren 30 van de 20^e eeuw. Momenteel wordt er gewerkt aan een verbouwing, wat op een bord prachtig werd aangegeven met de woorden 'Hier wordt gebouwd aan het verleden'.

Nadat iedereen zich in een passend kostuum had gehuld, mochten we op het perron in Haaksbergen gelijk onze zangkunsten laten horen. Hierna betraden we de trein en verspreidden we ons over de verschillende wagons. Nadat Diet als een prachtige conducteur was langsgelkomen om uitleg te geven over de noodrem en wij haar in een lange rij volgden, verrasten we het publiek met een medley waarin ook werd gewaarschuwd tegen misbruik van de noodrem. Verder zongen we natuurlijk onze andere nummers die in deze omgeving zeer gepast waren, met onder andere veel dank aan Willem Wilmink. En op een dag als deze mocht het nummer 'Op een mooie pinksterdag' van Annie M.G. Schmidt natuurlijk ook niet ontbreken! In het andere deel van de trein hebben koorleden met hun mobieltjes in hun eigen taal gebeld en in het midden van de trein kwamen we samen om ons optreden te vervolgen. Hierbij werden we begeleid door onze vertrouwde muzikanten, en het accordeon van Frank vond ik nog een extra waardevolle toevoeging. Het was een bijzondere ervaring om in deze trein dit repertoire te zingen.

Ik vond het zeer leuk om te zien dat het publiek werkelijk van alle leeftijden was, en volgens mij werd ons optreden wel gewaardeerd. Kinderen in de trein vonden de papegaai van 'piraat' Annie erg interessant, ik vond deze zelf haast een beetje griezelig omdat hij door Annie echt levensecht werd gemaakt. Onderweg heb ik enkele mooie paarden gezien. Voor het betreden van de trein hadden we een ouderwets treinkaartje gekregen dat door een conducteur op een authentieke manier geknipt werd, dit kaartje zal ik werkelijk bewaren als een collectors item. In de trein werden verschillende zoute en zoete snacks uitgedeeld die de koorleden uit zowel Nederland als Polen hadden meegebracht. Ik had eigenlijk helemaal geen lunch hoeven meenemen! Wat me tenslotte nog in de trein opviel, was de ouderwetse spelling op enkele bordjes. Zo mochten we niet uit het raam spuwen en niet rooken. Na een halfuur kwamen we aan in Boekelo, waar Lutnia heeft opgetreden en we een groepsfoto hebben gemaakt met de beide koren. Ik vond het zeer leuk om op dit station de ouderwetse treinwagons nog beter te kunnen bekijken. Na een pauze reden we met dezelfde optredens weer terug naar Haaksbergen, in totaal zijn we drie keer heen en weer gereisd. Deze dag hebben we als koren veel zoute verhalen mogen verspreiden, die soms nog extra werden aangevuld door de medewerkers van Museum Buurtspoorweg.

Na een paar uur rust, sloten we de dag af met een maaltijd in de sfeervolle omgeving van theetuin Op 't Oorbeck in Tweekelo. De maaltijd werd vergezeld van muziek van onze vertrouwde muzikanten, waarbij Thea ons ook nog eens verraste met haar zangkunsten. Mijn aandacht werd nog getrokken door een wilde kat die tussen ons rondliep. Bij de maaltijd werden enkele koorleden van IntervOcaal vergezeld door hun familie, waarbij mijn aandacht vooral getrokken werd door de kleindochter Kayhri van Mustafa. Na de maaltijd werd er door meerdere mensen enthousiast gedanst. Aan het eind van de avond werd er een dankwoord gesproken door leden van Lutnia, waarna Marjo de avond afsloot met haar dankwoord en met een passend gedicht van Willem Wilmink over het eindpunt van de trein.

En daarmee werd een zeer geslaagd en bijzonder pinksterweekend vol warme herinneringen afgesloten!

Titia van Hooijdonk